

РЕШЕНИЕ

№ 1147

гр. София, 14.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ц.Вретенарова и при участието на
прокурора Димитров, като разглежда дело номер **9689** по описа за **2010**
година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от
АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение /без номер/ от 11.10.2010г., постановено по н.а.х.д. №5240/2010г. по описа
на Софийски районен съд, СРС, НО, 102-ри състав е отменил Наказателно
постановление /НП/ №Р-10-62/26.03.2010г., издадено от заместник-председателя на
КФН, ръководещ Управление „НИД”, с което на основание чл.221, ал.5 ЗППЦК на
жалбоподателя Б. А. Б. е било наложено административно наказание „глоба” в размер
на 20 000 лева за нарушение по чл.114, ал.4, вр.ал.1, т.1, б.”б” ЗППЦК и е прекратил
образуваното с АУАН №Р-06-546/01.10.2009г. срещу посоченото лице
административнонаказателно производство.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1
от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия

Орган /АНО/. Наведените в жалбата касационни основания следва да се квалифицират
като съществени процесуални нарушения и нарушение на закона, аргументирани
подробно в касационната жалбата. Иска се АС-С. град да постанови решение, с което
да отмени решението на въззивната инстанция и да потвърди издаденото НП.

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът се представлява от
юрисконсулт Г, която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адв.Кумпикова, която в депозирани по делото писмени бележки аргументирано оспорва основателността на жалбата.

Прокурорът, дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен четиринадесетдневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Фактическата обстановка, след анализ и преценка на събраните по делото доказателства, е правилно изяснена от С районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с преценката на събраните по делото доказателства или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административно-наказателното производство. Правилно въз основа на надлежно събраните доказателствени материали по делото решаващият съд е приел, че за твърдяното нарушение, извършено на 05.10.2007г., КФН на същата тази дата-05.10.2007г. е била уведомена за придобиването на процесните недвижими имоти с нот.актове №124, т.VI, дело №783/05.10.2007г. и №125, т.VI, дело №784/05.10.2007г., а действията по проверка на извършените сделки са били предприети почти 2 години по-късно. Съобразно изискването на чл. 34, ал. 1, пр. 2 ЗАНН административнонаказателно производство не може да се образува, ако не е съставен АУАН в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Следователно, тримесечният срок за съставяне на АУАН се отнася, както за случаите, когато едновременно с откриване на нарушението се открива и неговия извършител, така и за случаите, когато към момента на констатиране на нарушението, неговият автор е неизвестен с уговорката, че в последния случай, АУАН може да се състави в тримесечен срок от установяване авторството на нарушението, но не по-късно от изтичането на 1 година от извършването на нарушението, съотв. две години-за митнически данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения... Срокът започва да тече от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Бездействието на този орган повече от три месеца е пречка за съставяне на акта - изключва отговорността на нарушителя. При бездействие на органа, който е открил нарушението, ЗАНН не предвижда нов самостоятелен тримесечен срок при настъпването на допълнителни факти-в случая приключването на проверката от 26.01.2009г., както твърди касаторът. Критерият за наличие на открито нарушение е обективен, а не субективен и не зависи от начина, по който органът тълкува разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН.

Отделно от това, в конкретния случай към момента на приключване на устните състезания пред касационната инстанция-18.02.2011г., е изтекла и абсолютната тригодишна давност, която тече от датата на извършване на нарушението-05.10.2007г.-чл.81, ал.3, вр.чл.80, ал.1, т.5 от НК /редакция до изм. ДВ, бр. 26 от 2010 г./, вр.чл.11 ЗАНН и която представлява отделно самостоятелно основание за изключване на административно-наказателното преследване. Разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 от НК е материално правна и за нея са приложими

С оглед гореизложеното, оспореното решение като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Р Е Ш И:

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ЧЛЕНОВЕ :

1. 2.